

Posudok školiteľa (preložený z NJ) s názvom Posudok a hodnotenie:

Bc. Pažík vo svojej magisterskej práci skúma tému interkultúrnej literatúry na príklade románov „Die beste aller Welten“ , „Die undankbare Fremde“ a niekoľkých esejí Ireny Brežnej. Nadväzuje pritom na svoju bakalársku prácu, ktorá sa zaoberala rovnakou témou v umeleckej tvorbe Julie Rabinowich, pričom svoj prístup chce obohatiť o dimenziu interkultúrnej analýzy jazyka. Rovnako ako v bakalárskej práci, aj v tejto práci ponúka Pažík k téme podrobný prehľad o relevantnej, najmä teoretickej literatúry. V úvode autor spomína niekoľko výskumov umeleckej tvorby Ireny Brežnej, ktoré sú relevantné pre jeho tému a na ktoré chce nadviazať tým, že na jednej strane poskytne „úplnejší obraz“ (s. 16), čo znamená, že takpovediac chce skompletizovať výskyt kľúčových pojmov interkultúrnej literárnej vedy v umeleckej tvorbe Ireny Brežnej. Okrem toho sa autor snaží vypracovať špecifické jazykové stvárnenie migračných skúsenosti Ireny Brežnej. S pomocou techniky „close reading“ má byť za týmto účelom „predstavených niekoľko vybraných jazykových a štylistických techník“ (s. 17).

Celkovo autor splnil to, čo si zaumienil. V „teoretickej časti“ svojej práce sa pokúša o novú definíciu kľúčových pojmov ako sú migrácia, domov, cudzie a vlastné, resp. **sústreduje sa na nové ťažiská práce.** V „praktickej časti“ podrobne analyzuje dej románov a obsah vybraných esejí. **Nachádza zaujímavé textové pasáže a jazykové metafory,** ktoré majú dokázať výskyt kľúčových pojmov interkultúrnej literatúry.

Otázka magisterskej práce by však mala byť presnejšie odvodená od použitých teoretických konceptov, resp. od stavu výskumu a mala by byť precíznejšia. Ona je následne v analýze .....**(nedokončená veta školiteľa)**

Tieto nedostatky sa prejavujú v **príliš stručnej záverečnej časti** („Zhrnutie“). Nemalo by ísť len o „opätovné nájdenie“ motívov a tém interkultúrnej literatúry (s. 110) alebo o určenie autobiografického pozadia ako zdroja „autenticity“ (tamže). Týmto spôsobom nie sú vysvetlené ani žánrové rozdiely analyzovaných textov (román a esej resp. reportáž), ani rôzne „funkcie“ (s. 112) jazykov. Viacjazyčnosť určite obohacuje tvorbu identity, ale čo je na tom špecifické? Aby sme to mohli zistiť, mal autor do svojej výskumnej otázky zakomponovať **kľúčový pojem hybridity**, ktorý je kľúčový pre interkultúrnu literatúru a ktorý spomína len náhodne v jednej pasáži práce (s. 24). **Koncept hybridity** umožňuje otvoriť medzipriestory, kde môžu vzniknúť nejednoznačné identity, ktoré spájajú vlastné aj cudzie v syntéze, ktorá je aj jazykovo produktívna. Na tieto a **d ďalšie nedostatky** už autor nemohol byť upozornený, pretože svoju úvodnú časť a záverečné zhrnutie predložil vedúcemu práce príliš neskoro.

Moje otázky na obhajobu sú: Podľa vášho názoru sa román „Die beste aller Welten“ zaoberá prevažne „vlastným“. Ak sa však má zaradiť do interkultúrnej literatúry, malo by sa v ňom tematizovať aj „cudzie“. Je to tak, ako sa to medzi oboma analyzovanými románmi prejavuje? Ako by ste charakterizovali vzťah románu „Die undankbare Fremde“ k predchádzajúcemu románu? Ako pokračovanie alebo ďalší vývoj?

Odporúčam prácu na obhajobu a navrhujem hodnotenie D.